

«Παρεμβαίνοντες...»

Κοινή Θυσία Προσφοᾶς Τὸ Μυστήριον τῆς Ἀγάπης τοῦ Θεοῦ

Εἶναι ἀνάγκη νὰ μὴν ἐπιτρέψουμε νὰ βεβηλωθεῖ ἀπὸ τὸν δαίμονα τῆς ἀπαξιώσεως, τῆς ἀντιπαθείας, τοῦ μίσους καὶ τῆς ἐκδικήσεως, ἡ εἰκόνα τοῦ Ἀδελφοῦ μας, πού βρῖσκεται στὴν συνειδησίη μας.

Τὸ γεγονός ὅτι κάποιος ἔκανε ἓνα κακὸ σὲ μένα ἢ σὲ κάποιον ἄλλο, δὲν μπορεῖ νὰ ἐλαττώσει στὰ μάτια μου τὴν ἀμετροῦ ἀξία τοῦ Μυστηρίου τῆς Ἀγάπης τοῦ Θεοῦ.

Ἐφ' ὅσον προσφέρουμε στὴν θεία λατρεία καὶ στὶς προσευχῆς μας, ἐνώπιον τοῦ Χριστοῦ τὸ κάθε τί, ἀκόμα καὶ τὸν ἑαυτό μας, εἶναι ἐπακόλουθο νὰ Τοῦ προσφέρουμε καὶ

τις σχέσεις μας μὲ τοὺς Ἀδελφούς μας.

Ἐξ' ἄλλου ὁ Χριστὸς εἶναι πού ἔφερε ἐνώπιόν μου, τὸν κάθε συγκεκριμένον πλησίον, καὶ ἔβαλε καὶ ἐμένα ἐνώπιόν του, ὥστε μὲ τὴν ἀγαπητικὴ σχέση τοῦ ἑνὸς πρὸς τὸν ἄλλο, νὰ γίνεται μία κοινὴ θυσία προσφοᾶς πρὸς τὸν οὐράνιο Πατέρα.

Ὁ Θεὸς καλεῖ ἐμᾶς διὰ τῶν ἄλλων, καὶ τοὺς ἄλλους μέσω ἡμῶν.

Ἐὰν κόψουμε αὐτὴν τὴν κοινωνία μὲ τὴν ἐκδίκησή μας πρὸς τὸν Ἀδελφόν, ὑπάρχει ἀλλοτριώση, διότι ὁ διάλογος μὲ τὸν πλησίον μου εἶναι συγχρόνως διάλογος δικός μου καὶ δικός του μὲ τὸν Θεόν.

Τὸν Θεόν δὲν μπορεῖς νὰ τὸν συναντήσεις παρὰ μόνον μέσα στὴν ἀγάπη γιὰ τὸν ἄλλο.

Ἡ ἐκδίκηση ἀπομονώνει καὶ δὲν ἀφήνει νὰ φθάσει ἡ συγχώρηση τοῦ Θεοῦ σ' ἐμᾶς καὶ ἔτσι μένει ἀσυγχώρητη ἡ κακία μας... ὅσο «δίκαιο» καὶ ἂν ἔχουμε.

Γιὰ τὴν ἀντιγραφή:
† ὁ Μητροπολίτης Κυπριανὸς
15.2.2015 ἐκ. ἡμ.,
† Ἁγίου Θεοδώρου Τήρωνος